

ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

DEVRİMCİLER GÜÇBİRLİĞİ

ERHAN ERDOĞMUŞ
ÖĞRENCİ BİRLİĞİ BAŞKANI

1969 — 1970
ANKARA

ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

DEVİRİMCİLER GÜÇBİRLİĞİ

ERHAN ERDOĞMUŞ
GÖRÜNCÜ BİRLİK YAYINLARI

Basıldığı yer: TÖYKO MATBAASI, Rüzgârlı Sokak No. 21, Tel : 10 41 68 — ANKARA

KARDEŞLER,

Çağımız, Lâtin Amerika'dan Orta Doğu'ya, Orta Doğu'dan Güney Doğu Asya'ya kadar Dünya halklarının gerici ve tutucu yönetimlere, sömürü ve çıkarıcı düzene ve en güçlü silâhlarla donanmış Amerikan Emperyalizmine karşı yığıtçe kavgalar verdiği Millî Kurtuluş Savaşları çağıdır. Amerikan Emperyalizminin az gelişmiş ülkelerdeki pazarları kontrolüne alabilmek, petrol bölgelerini elinde tutabilmek, silâh sanayiini sürdürürebilmek gayeleri ile yürüttüğü politikası yoksul ülkelerin baş belası olmuştur. Amerikan Emperyalizminin yoksul ülkelerdeki mütefiki gerici iktidarlardır. Gerici yönetimlerin iflâs ettiği yerlerde Amerikan askerleri, napalm bombaları, öldürülen binlerce insan, vahşet ve zulüm vardır.

Türkiye yoksul ve az gelişmiş bir ülkedir. Türkiye'de Amerikan yardımı vardır, millî sanayimizin kurulmasını engelleyen ve bizi dış sanayiye bağımlı kılan montaj sanayi ve işbirlikçi sermaye vardır. Halkımızı hasta döşeginde sömüren, bire beş alan yabancı ilâç sanayi vardır. Toprak altı - toprak üstü (Petrol, Bakır, Krom, Boraks, Turizm) zenginliklerimizin sömürüsü vardır. Bugün ülkemizde 22.000 Amerikan askeri, 101 Amerikan üssü, Amerikan Emperyalizminin aracı NATO, yoksul ülke halklarını uyutma aracı CENTO vardır.

Bugün Türkiye'de Amerikan Emperyalizmine satılmış, uşak bir iktidar, bu iktidarın mütefiki gerici güçler ve bu gerici, tutucu, işbirlikçi yönetimin bir takım değerlerini sömürdüğü, aç ve yoksul milyonlarca insan vardır. Kısaca bugün işbirlikçi bir iktidar ile, büyük paralarla liste başlarına oturan toprak ağaları, tefeciler ve yabancı sermaye temsilcilerinin oluşturduğu halk düşmanı yöneticilerle, feodal kalıntıların kucağına bırakılmış çağ dışı bir ülke görüntüsü ile yabancı ve işbirlikçilerin uşaklığını yapan din

ağaları ve ülkedeki her türlü iç ve dış sömürü ile birinci Millî Kurtuluş Savaşı öncesi görünümünde bir Türkiye vardır.

GENÇLİK

Gençlik, toplum içerisinde her türlü sosyal ve ekonomik etkenlerden, politik çıkar ve menfaatlerden uzaklığı nedeni ile olayları bağımsız olarak değerlendirebilen ve toplum çıkarları için savaşan ilericisi ve devrimci unsurlardandır. Türkiye'de, gençlik hareketleri iki yıl önce daha ziyade üniversite öğrenimi ve yüksek öğrenim gençliği sorunları üzerine başladı. Giderek, en kısa zamanda ülke sorunlarına dönüştü. Gençlik hareketlerini halen üniversite sorunlarına ve üniversite gençliğinin yaşama zorluklarına bağlamak çok yanlıştır. Çünkü üniversite çok iyi bilmektedir ki, kendi sorunları toplum sorunlarının bir uzantısı, bir yansımasıdır.

Bu yansımayı kırmak için eylemlerin ülke sorunlarına dönük olması gerekir. Geri bırakılmış bir ülkenin gençleri olarak birçok sorumluluklarla yükümlü olduğumuz bilincindeyiz. Her birimizin yıllık öğreniminin yatırımlarla birlikte yirmi bin lira civarında olması nedeni, bize bu olanakları sağlayan fakir milletimize karşı olan sorumluluklarımızı biliyoruz. Görevimizin; bu aşağılık düzenin mühendisi, mimarı, idarecisi olup gelecekteki devrimcilere kurşun sıkıracak bir düzenin savunmasını yapmak değil, yoksul halkımıza ezilmişliğini, sömürülmesini anlatmak ve onu sömürönlere karşı bilinçlendirmek olduğunu biliyoruz. Bugün gençlik olarak yürüyüşle, mitingle, boykotla, işgalle coplanarak, hapsilere düşerek, meydanlarda ölerek verdiğimiz savaş geniş halk yığınlarının savaşıdır. Bizi bekleyen devrimci görev köylü ve işçi yığınlarını bilinçlendirmek ve savaşın onların eline geçmesini sağlamaktır. Ne zaman ki, geniş halk yığınları bu savaşa sahip çıkar, devrimci saflarımız o zaman güçlenecek zafer hal-

kımız için yakınlaşacaktır. Savaşımız ülkenin tam bağımsızlığı ve gerçek demok-rasi içindir. Devrimciler; satılmış iktidarın, sömürü düzeninin, toprak ağalığının, tefeciliğin, aracılığın uydurma sanayinin arkasındaki gücün Amerikan emperyalizmi olduğunu bilirler. Halk yığınlarının önünde böyle ortaya koyarlar ve eylemlerinde emperyalizmi hedef alırlar. Meseleyi yalnızca AP. iktidarı olarak koymak, halkın ekonomik ve sosyal şartlanmalarını inkâr eden sandık demokrasisini ve onun gerici parlamenterizmini savunmak, bilinçli olarak emperyalizmi gözlerden saklamaktır ve en azından devrimci harekete ihanettir. "Halkı bilinçlendirelim, halk bana oy versin, ben de ona toprak reformu yaparım." diye düşünmek toprak işgallerinin, fabrika işgallerinin, olduğu şu yıllarda toplumun çok gerilerinde kalmaktır. Halk bilinçlenirse, temsilcilerini kendi içinden seçecektir. Kendinden yana olacak kuralları kendisi saptayacak, kendinden yana olan reformları kendisi yapacaktır. Biz halkın bilinçlenmesinden bunu anlarız. Halkın bilinçlenmesi halk savaşını, halk savaşı halk yönetimini doğurur.

GÜÇBİRLİĞİ

Devrimci gençlik tam bağımsızlık ve gerçek demokrasi savaşının neferidir ve bilir ki, zafer geniş halk yığınlarının bu savaştaki yerlerini almalarından sonradır. Geniş halk yığınlarının busavaştaki yerlerini almaları, karşı devrimci emperyalist saflar karşısında devrimcilerin güçbirliğidir. Güçbirliği; gençliğin yanı sıra işçinin, köylünün, meslek guruplarının (Öğretmen, Memur, Asker, Teknik Personel, Avukatlar) ilericileri kuruluşların (Halkevleri, Federasyonlar, Dernekler) devrimci dayanışmasıdır. Görevimiz bu kavramı ilkin gençlik arasında gerçekleştirmek giderek diğer saflara ulaştırmaktır.

Bugün Türkiye'de devrimci gençlik saflarında sosyal demokratlar ve sosyalistler yer almaktadır. Sosyal Demokrasi anlayışımız Batı ülkelerinden ithal edilen bir anlayış değildir. Batı ülkeleri sanayi devrimlerini gerçekleştirmiş ve ülke-

mizden değişik sosyal yapıya sahip ülkelerdir. Biz son yıllara kadar padişahlık ve halifelik düzeninde yaşarken onlar çok önceleri kendi rejimlerine karşı demok-rasi kavgası veriyorlardı. Biz o zamanlar emperyalist devletlerin sömürgesi durumundayken onlar sömürüyorlardı. Onlar feodal kalıntıları çok önceleri tasfiye etmişken bizde toprak ağalığı hâlen hüküm sürüyordu. Onlar istikrarlı bir ekonomik yapıya sahipken bizde yabancı sermayeli, montaj ve ilâç sömürü sanayi, ambalaj sanayi, milyarlarca lira borçtan söz ediliyor. Türk milletinin aşamaları ve değerleri batıdan çok farklıdır. Bizim kökenimizde Kemâlizm yatar. Kemâlizmin kökeninde millî kurtuluşçuluk vardır. Eğer bugün İstiklâl-i tam bir ülke durumunda değilsek, kapitilasyonlar aynen geri gelmişse, Alman subayları yerine bugün ülkede Amerikan askerleri, uzmanları, danışmanları, barış gönüllüleri varsa, İngiliz, Fransız şimendiferleri yerine bugün Amerikan kumpanyaları, Amerikan sermayesi varsa, İtalyan işletmeleri yerine bugün Amerikan petrol, maden şirketleri varsa, düyun-u umumiyeye yerine bugün milyarlarca lira borçlandığımız, faizlerini ödeyemeyeceğimiz Amerikan bankaları, Yardım teşkilâtları varsa, İngilizlere satılmış padişah yerine bugün Amerika'ya satılmış başbakan varsa ve bütün bunlar için o günler Mustafa Kemâl'in Türk halkıyla beraber I. Millî Kurtuluş Savaşı varsa bugünlerde de Kemalizmin içerdiği II. Millî Kurtuluş Savaşı vardır.

Bizim sosyal demokrasi anlayışımız 1970 Türkiye'sinin şartlarını öngören Kemalizmi ve onun Millî Kurtuluşçuluğunu içeren, ülkenin tam bağımsızlığını ve gerçek demokrasiyi hedeflemiş, millî çıkarların ancak toplum çıkarları olduğunu, geniş halk yığınlarının özenimlerini dile getiren devrimci bir öğretilerdir. Biz halkımızın sorunlarını Amerikan sosyolojisinin terimleri ile değil devrimci öğretimizle saptarız. Biz halkımızın ekonomik ve sosyal şartlanmalarını inkâr eden sandık demokrasisini ve onun gerici parlamenterizmini değil, gerçek demokrasiyi biliriz. Biz, işbirlikçilerin mide menfaatleri üzerine anlaşılamamalarından doğan hükümet

buhranlarının demokratik rejimin gereği olarak değil, Amerikan emperyalizminin Türkiye yönetimi üzerine giriştiği koalisyon, CIA damgalı hükümet darbeleri olarak biliriz. Biz üniversite işgallerini, toprak, fabrika işgallerini, yürüyüşleri, mitingleri, demokratik rejimi sarsan kökü dışarda olan hareketler olarak değil, gerçek demokratik rejimin halkın kurtuluşunun, uyanmışlığının işaretleri olarak biliriz. Biz Millî Kurtuluşçu sosyal demokratlar, Vedatları, Taylanları, Battalları sokak seraserileri, haytalar devrim yobazları olarak değil, emperyalizme karşı döğüşerek ölen devrim şehitleri olarak biliriz. Biz Diyarbakır'da tutuklu bulunan arkadaşlarımızı anarşist ve maceraperest olarak değil, ülkemizin ve diğer yoksul ülkelerin baş belası Amerikan Emperyalizmine karşı döğüşen devrimciler olarak biliriz.

Biz Millî Kurtuluşçu sosyal demokratlar devrimci saflarda yer alan sosyalist arkadaşları millî demokratik devrim çizgisinde görürüz. Millî demokratik devrim çizgisinde olan sosyalist arkadaşlar bugünkü dönemde ülkenin tam bağımsızlığı ve gerçek demokrasi savaşı içinde olurlarsa, bu sosyalistlerin sosyal demokratlarla olan asgarî müşterek ortamını meydana getirir. Tam bağımsızlık ve gerçek demokrasi savaşı özde millî kurtuluşçu olan Kemalizmin içerdiği bir devrimdir.

Türkiye'de karşı devrimci saflar güçlüdür. Amerikan emperyalizminin işbirlikçi sermaye ve feodaliteyle yaptığı üçlü ittifak zorludur. Siyasî ikidar, bütün gerici ve tutucu güçler karşı saflardadır. Bu zorlu ittifak içinde olan karşı devrimci işbirlikçiler ancak devrimci saflardaki güçlerin ortak dayanışması ile yıkılabilir. Eğer devrimci saflarda yer alan güçler bugünkü dönemde ortak ilke ve hedefler etrafında birleşebiliyorlarsa, bu devrimcilerin ortak dayanışması, devrimcilerin güçbirliği olacaktır. Karşı devrimci saflar ancak devrimcilerin güçbirliği karşısında yenilgiye uğrarlar. Türkiye'nin tam bağımsızlığı ve ülkede gerçek demokrasinin kurulması, işçi-köylü yığınlarının ve diğer meslek guruplarının, yani tüm Tür

kiye halkının toplumsal çıkarları gereği ise tam bağımsızlık ve gerçek demokrasi çizgisinde bu güçlerin ortak dayanışması zorunludur. Ortak dayanışma, eylem birliğine giren güçler kendi aralarında öz eleştirilerini yapar. Eğer sosyal demokratlar ve sosyalistlerin güçbirliği devrimciler güçbirliğinin gençlik safındaki bir ortak dayanışması ise biz kendi aramızda girişilen ve girişilecek eylemlerin eleştirilerini yaparız. Millî Kurtuluşçu ve güç birliği inancında olan sosyal demokratlar diğer güçleri eleştirirken onların devrimci niteliklerini daima gözönünde tutar ve hiçbir zaman antikomünist silâhı kullanmayız. Komünist propagandası yapmak, emperyalizmin anti-komünist silâhını kullanarak emperyalizmle aynı paralele düşmek demektir. Öz eleştiri eyleme giren güçler arasında yapılır. Hem eyleme girmek, hem de girenleri yanlış olarak nitelendirmek güçbirliği bozgunculuğudur. Güçbirliği bozgunculuğu devrimci güçlerin işçi-köylü yığınları ile olan bağlarını zedeler ve gençliğin onu halk yığınları arasında bekleyen devrimci görevi yerine getirmesini geciktirir. Gençliğin kendi arasında sunî olarak yaratılan bir takım pisliklerle uğraşması ve onun geniş halk yığınları ile olan bağlarının zedelenmesi ise ancak emperyalizmin ve onun işbirlikçilerinin işine yarar.

O.D.T.Ü. de güçbirliği pratiği son altı ay içerisinde çok başarılı olarak ortaya kondu. ODTÜ öğrencileri geçen senelerden farklı olarak bu seneki forumlarda üniversite sorunları için, demokratik ve özerk ODTÜ için birlik içinde güçlü bir dayanışma verdi. ODTÜ öğrencileri ülke sorunları üzerine güçbirliği içerisinde idi. 6. Filo'ya karşı en güçlü şekilde gittik. Ankara Üniversitesine yapılan faşist saldırılara yine güçlü olarak karşı çıktık. 29 Nisanın 10. yılında ODTÜ öğrencileri yine ortak dayanışma içinde idi.

ODTÜ Öğrenci Birliği bütün imkânları ile anti-emperyalist ve anti-feodal savaşı en güçlü şekilde verecek olan bir araçtır. Bu silâh Üniversite sorunları ve Ülke sorunları için kullanılır. Bu silâh Tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik

Türkiye için kullanılır. Öğrenci Birliği, öğrencinin tüm sorunlarına, ülkenin tüm sorunlarına karşı öğrencinin tümüyle karşı çıkarsa güçlüdür. Öğrenci Birliği tamamen şu ya da bu ideolojinin hizmetinde kullanılamaz. O zaman tüm öğrenciyi kapsamayacağı için güçlü olamaz. Bu seneki Öğrenci Birliğinin tüm öğrencilerin desteğini alarak içte ve dışta güçlü olmasının nedeni budur. İdeolojilerin propaganda çalışmaları Öğrenci Birliğinin maddeî imkânları kullanılarak Öğrenci Birliği çatısı altında yapılamaz. Bu çalışmalar Öğrenci Birliğinden ayrı olarak derneklerde ve fikir kulüplerinde yapılır. Öğrenci Birliği tüm öğrencilerin kendi sorunları ve ülke sorunları için özlemlerini dile getirir. Eğer yalnızca bir grubun Öğrenci Birliği haline düşerse tüm öğrenci desteğini kaybeder.

Güçbirliği kitleler arasında olur. Güç birliğinin düştüğü yer Öğrenci Birliğidir. Biz bu sene tüm öğrencilerin özlemlerini Üniversite ve ülke sorunlarını dile getiren eylemlere girerken tüm öğrencilerle beraberdik. Bu sene ODTÜ Genel Forumları en az 3200 - 3500 öğrenci ile toplandı. Güçbirliğinin son altı ayı içerisindeki pratiği bize sosyal demokrat ve sosyalist kitlelerin tam bağımsızlık ve gerçek demokrasi savaşında güçbirliği içerisinde olduğunu gösterdi. Bizim için söz konusu olan bir avuç yöneticinin anlayışında olup olmadığı değil, tabanların güçbirliğine katkıda bulunup bulunmadığıdır. Bu seneki uygulamada sosyal demokrat ve sosyalist öğrencilerin millî kurtuluşcu her uğraşta ortak dayanışma içerisinde oldukları kesinlikle ortaya kondu.

EYLEM

Gençlik saflarındaki güçbirliği yığınlar arasındaki güçbirliğini amaçlar. Yığınlar arasındaki güçbirliğini gerçekleştirebilmek için gençlik olarak girişilecek olan eylemlerin bu özü içermesi gerekir. Gençlik olarak girişeceğimiz eylemler üzerindeki kavramları açıklıkla ortaya koymak gerekir.

Girişilecek olan eylemlerin demokratik olmasını, düzen değişikliğinin demok-

ratik yollardan sağlanmasını belirtenler son yıllarda yapılan öğrenci - işçi - köylü boykot ve işgallerini kendi kıstaslarına göre değerlendirip bu tür eylemlerin anti-demokratik olduğu kanısına vararak karşı çıkıyorlar. Demokratik mücadele, hâkim sınıf ve zümrelerin koyduğu bir takım kurallara saygılı olmak, bu kuralların çerçevesinde devrimcilik oynamak değildir. Mücadelenin demokratik veya anti-demokratik oluşu, amaçladığı hedefin özünün demokratik veya anti-demokratik oluşu ile saptanır. Eylem, düzeni halk yararına değiştirmeyi amaçlanıyor ise elbette ki, düzen bozukluğuna sebep olan bir takım kuralların öngördüğü sınırlar içerisinde olmayacaktır. Düzen, kuralları kendine uydurma yoluna girmişse, kanunlar halkın kanunları olmaktan çıkmış ve hedefinin özü itibarı ile demokratik devrimci eylemlerin oluşumundan uzaklaşmıştır.

Bugün Türkiye'de bu düzen bozukluğuna sebep olan Filipin tipi demokrasi vardır. Cici demokrasi vardır. Eylemlerin nitelikleri belli bir takım kanunlara uymuyor diye gençliğe yanlış ithamlarda bulunmak cici demokrasinin getirdiği işbirlikçilerle, sömürücülerin varlıklarını sürdüren düzeni savunmak demektir. Hem bu düzene karşı olmak, hem de bu bozuk düzeni yansıtan cici demokrasiyi korumak mümkün değildir. İşbirlikçilerin varlıklarını sürdürmelerini sağlayacak olan kanunlara uymuyor diye gençliği suçlamak devrimcilik değildir. Ne devrimcilik, ne de demokrasi kimsenin tekelinde değildir. Demokrasiyi koruyacağım diye biçimsel demokrasinin öngördüğü sınırlar içinde tatlısı devrimciliği oynamak halkı aldatmaktır. Hakim sınıfların tanıdığı sınırlar içerisinde eyleme girişmek devrimci potansiyeli eritmektir. Hakim zümrelere göre, halk yararına olmayan eğitim düzenine karşı çıkan TÖS boykotu kanunsuzdur, halka dönük olmayan, Türkiye şartlarına ve çıkarlarına uygun olmayan eğitim düzenine karşı çıkan üniversite gençliğinin boykotu kanunsuzdur, insanca bir düzen içerisinde, insanca bir yaşama isteyen köylünün, işçinin

doğa kanunudur denilen işgaller kanunsuzdur, demokratik değildir. Devrimci çizgide yer alacak güçler eleştiriler: ile, kıstasları ile işbirlikçi sermaye, feodalite ve emperyalizm üçlüsünün kanunlarını kıstaslarını kesinlikle kullanmalarını gerekir. Aksi takdirde biçimsel demokrasi yobazlığından öteye geçemezler. Biçimsel demokrasi yobazlığı ise, mutlu azınlık içinde kendi yaşantılarına imkân veren bu düzeni yıkmak isteyenler safında yer alarak yıkılmasını geciktirmek, gerçek devrimcileri suçlamak ve bir takım sapmalar veya kısır çekişmeler yaratarak eylemi geciktirmektir.

Eylemlerin halktan yana, halkla beraber olmasını isteyenlerin bir kısmı meseleyi halk dalkavukluğuna kadar vardırarak halkla beraber olma kaygusunda populizm içine düşerek halktan yana olma vasıflarını kaybediyorlar. Gençlik hareketleri, yazımızın başında belirttiğimiz nitelikleri itibarı ile halk yığınlarının özlemlerini duyduğu fakat o niteliklere yani ekonomik ve sosyal etkenlerden uzak olma imkânlarına sahip olmadıkları için yapamadıkları hareketlerin özünü teşkil eder. Gençlik bu özellikleri nedeni ile eğer eylemlerini doğru çizgide ortaya koyarsa, yani halkın özlemlerini dile getirirse giderek hareket halka doğru yaygınlaşacak, büyük bir potansiyel eyleme kanalize olacaktır. Halktan yana olmak demek eylemde halkın yasaları ile olmak demektir. Halkla beraber olmak halkın özlemlerini dile getirecek eylemlere girişmek demektir. Üniversite gençliği ortaya boykotu ve işgali koymuştur. Yürüyüş, miting yapmıştır. Köylü, işçi, öğretmen, memur da düzene karşı boykotla, işgalle, yürüyüşle, mitingle direnmişlerdir.

Sanat enstitüsü boykotları ilkin doğu ve güney Anadolu'da, Artvin, Malatya, Tarsus, Ceyhan, Adana ve Mersin'de başlamış, giderek Batı Anadolu katılmıştır. Öğretmenler boykotu gene doğuda, Erzurum'da başlamıştır. Gençlik hareketleri halktan yanadır; halktan kopuk değildir. Gençlik hareketleri halktan yana, halkla beraberdir. Her yıl devrimci öğrenci örgütlerine köylerden, kazalardan yapacak

ları bütün mitingine, üzüm mitingine çağırır gelir. Ters bir biçimde halkla beraber olacağım diye devrimci güçleri günlerce statik tutmak halka, devrime ihanettir.

Devrimci güçler safında farklı devrim anlayışlarına rağmen birleşebilecekleri asgari bir devrim stratejileri vardır. Hepimiz gayet iyi biliyoruz ki, işbirlikçi iktidarın toprak ağalarının, tefecilerin, işbirlikçi sermayenin, bize saldıran şeriatçı satılmışların ve Türkiye'deki her türlü sömürünün gerisinde Amerikan emperyalizmi vardır. Şunu da kesinlikle biliyoruz ki, devrimci güçler er-geç Amerikan emperyalizmi ile savaşacaklardır. Mesela bu savaşın ne zaman ve kimin liderliğinde olacağını kısırcaasına tartışmak değil, her an olabildiğince en güçlü şekilde hazırlanmaktır.

Halka Amerikan emperyalizminin götürütüsü tam bir bilinç içerisinde verilme-lidir. Halk, Amerikan emperyalizminin düzende yansıdığı bozukluklar ve sömürüler üzerinde, örneğin ilâç sömürüsü, petrol, maden sömürüsü, montaj sanayii sömürüsü ve özellikle hergün artan yaşama güçlükleri ile ekonomik yapının belirli ölçüde bilincindedir. Sorun, bu bilincin artırılması, Amerikan emperyalizminin savunucusu üsler ve NATO üzerine halkı bilinçlendirmek ve Amerikan emperyalizminin yansıdığı her alanla Amerika arasında kesin ilişkilerin kurulmasıdır. Ve bu ilişkiler üzerinde işbirlikçi sermaye, feodalite ve emperyalizm üçlüsü üzerinde girişilecek eylemlerin tam bir açıklıkla olmasıdır. Kısaca savaşımız tam bağımsızlık ve gerçek demokrasi mücadelesidir. Bu savaş öncelikle kabullenen güçler arasında sağlanacak olan İkinci Millî Kurtuluş Savaşı inancındaki bir güçbirliği hakim sınıf ve zümreleri Amerikan emperyalizmini tedirgin edecek olan en tesirli silâhtır. Bağımsızlık ve demokrasi savaşını öncelikle verme, özde Millî Kurtuluşcu Kemalizmin içerdiği bir devrimdir. Önümüzdeki tam bağımsızlık ve gerçek demokrasi savaşından sonra giderek kendi öz savaşlarını verecek olan güçlerin bugünkü güçbirliği Millî Kurtuluş özlü devrim çizgisinde olacaktır.

KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ VE ONUN YERLİ İŞBİRLİKÇİLERİ

KAHROLSUN DEVRİMCİ GÜÇBİRLİĞİ BOZGUNCULARI

YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE

YAŞASIN DEVRİMCİLER GÜÇBİRLİĞİ